

"משה" שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומי

לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

כג
אב

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
בן "עולם הבא"!

קודם הלימוד יאמר: הִנְנִי רוֹצֵה לְלַמֵּד. כְּדֵי שְׂבִיבָאֵנִי הַתְּלַמֵּד לְיָדֵי מַעֲשֵׂה. וְלִידֵי מְדוּת וְשְׂרֹת. וְלִידֵי יָדִיעַת הַתּוֹרָה. וְנִדְרֵינִי עוֹשֶׂה לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתֶיהָ בְּשֵׁם יְהוָה וּבְשֵׁם אֲדֹנָי מִתְנַתְּדִים יֵאָהֲדוּנָה"י עַל יְדֵי הַנְּעִלָם בְּדַחֲלֵהוּ וּבְחִימוֹ בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

המשך סימן תרח – סדר סעודה המפסקת

ד. בערב יום הכיפורים אין לו לאכול אלא מאכלים קלים להתעכל כדי שלא יהא שבע ומתגאה כשיתפלל. הגה: וכן אין אוכלים דברים המחממים את הגוף שלא יבא לידי קרי וכן אין לאכול מאכלי חלב שמרכיבים זרע אך בסעודת שחרית נוהגין לאכלן (מהרי"ל):

סימן תרט – השמנת חמין בערב יום כיפור. ובו סעיף אחד

א. מותר להטמין חמין מערב יום הכיפורים למוצאי יום הכיפורים. הגה: ויש אומרים שאין להטמין ביום הכיפורים (עיין נטור) וכן המנהג במדינות אלו (מהרי"ל):

סימן תרי – הדלקת נרות ביום כיפור. ובו ד' סעיפים

א. מקום שנוהגים להדליק נר בליל יום הכיפורים מדליקין מקום שנהגו שלא להדליק אין מדליקין (ואם יש לו נר בבית חייב להדליק בחדר ששוכב שם כדי שלא יבא לידי תשמיש עם אשתו מאחר שרואה אותה אצל הנר שבביתו) (מהרי"ל). ואם חל להיות בשבת חייבין הכל להדליק. הגה: ומברכין להדליק נר של שבת ושל יום הכיפורים:

ב. יש מי שאומר שמברך על הדלקת נר יום כפורים. הגה: וכן המנהג במדינות אלו:

ג. בכל מקום מדליקין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ובמבואות האפלים ועל גבי החולים:

ד. נוהגים בכל מקום להרבות נרות בבתי כנסיות ולהציע בגדים נאים בבית הכנסת. הגה: ונוהגים שכל איש גדול או קטן עושים לו נר (מרדכי ומהרי"ו) גם נר נשמה לאביו ולאמו שמתו (כל זו) וכן נכון וכן כתבו מקצת רבנותא ואם כבו נרות אלו ביום הכיפורים אין לומר לנכרי שיחזור וידליקם (מהרי"ל ומהרי"ו). מי שכבה נרו ביום כיפור, יחזור וידליקנו במוצאי יום כיפור, ואל יכבנו עוד, אלא יניחנו לדלוק עד גמירא, וגם יקבל עליו שכל ימיו לא יכבה במוצאי יום הכיפורים נרו, לא הוא ולא אחר (כן נמלא מנהגים יענים). ויש אומרים שיש להציע השולחנות ביום כיפור כמו בשבת (מרדכי ומנהגים), וכן נוהגין. יש שכתבו שנהגו ללבוש בגדים לבנים נקיים ביום כיפור, דוגמת מלאכי

השרת, וכן נוהגין ללבוש הקיטל שהוא לבן ונקי, גם הוא בגד מתים, ועל ידי זה לב האדם נכנע ונשבר (דברי עלמו מהגהות מיימוני פרק ז' דשנימט עשור):

סימן תריא – שליל יום הכיפורים דינו כיומו. ובו ב' סעיפים

א. יום הכיפורים לילו כיומו לכל דבר ומה הם הדברים האסורים בו מלאכה אכילה שתיה רחיצה סיכה נעילת הסנדל תשמיש המטה ואין חיוב כרת אלא על מלאכה ואכילה ושתייה:

ב. כל מלאכה שחייבים עליה בשבת חייבים עליה ביום הכיפורים וכל שבשבת פטור אבל אסור גם ביום הכיפורים כן אלא שבשבת זדונו בסקילה ויום הכיפורים זדונו בכרת וכל שאסור לטלטלו בשבת אסור לטלטלו ביום הכיפורים. והתירו לקנב ירק (פירוש לחתוך מן הירק התלוש) ולפצוע אגוזים מן המנחה ולמעלה כשחל בחול והאידינא נהגו לאסור. הגה: אם נפלה דליקה ביום כיפור מותר להציל סעודה אחת לצורך לילה כמו שמציל בשבת לסעודת מנחה (ר"ן פרק כל כמצי). וכבר נתבאר סימן של"ד כיצד נוהגין בזמן הזה בדליקה בשבת והוא הדין ביום כיפור ונהגו שהתינוקות משחקים באגוזים (אגוזה ומהרי"ל) ואין למחות בידם אפילו קמד מנחה ונשתרבו המנהג מדין הפצעת אגוזים הנזכר (דברי עלמו):

סימן תריב – איסור אכילה ביום הכיפורים. ושיעור כמותה. ובו י' סעיפים

א. האוכל ביום הכיפורים ככותבת הגסה חייב והוא פחות מכביצה מעט ושיעור זה שווה לכל אדם בין לננס בין לעוג מלך הבשן:

ב. כל האוכלים מצטרפים לשיעור זה אפילו מלח שעל הבשר וציר שעל ירק אבל אכילה ושתייה אינן מצטרפות:

ג. אכל וחזר ואכל אם יש מתחלת אכילה ראשונה עד סוף אכילה אחרונה כדי אכילת פרס מצטרפין ואם לאו אין מצטרפין:

סִדְרָנוּ אֶת סֵדֶר הַשּׁוֹלְחָן עֲרוּף אֲרוּחַ חַיִּים לְשִׁנָּה – עֲמוּד אֶחָד לְיוֹם. וּבִסְדֵר הַזֶּה יִבְמֹר כָּל אֲרוּחַ חַיִּים שִׁנָּה בְּשִׁנָּה. וּבְזֶה יִתְמַלֵּא ד"י מַחְסוּרוֹ אֲשֶׁר יִחַסֵּר לוֹ דְבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. וַיִּזְכֶּה לְהִיּוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". וְגַא לְפָרְסָם לְכָל הַיְדִידִים וּבְפִתֵי בְּנֵי סִיּוֹת וּבְבֵתֵי מְדִרְשׁוֹת לְזָכוֹת אֶת הַרְבִּים לְעִלּוּי נְשָׁמוֹת הַקְּרוּבִים. וְזֶה יִהְיֶה זְכוּת הַיּוֹתֵר גָּדוֹל. וְכָל הַמְזַבֵּחַ אֶת הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים.